

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Μαρία Σαμαρά - Κωνσταντίνος Τοπούζης

Αρχαία Ελληνικά (ΜΤΦΡ.)

Ομηρικά έπη Οδύσσεια

Α΄ Γυμνασίου

Α΄ Γυμνασίου

Ομηρικά έπη Οδύσσεια

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΑΔΑ
2008

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Εκπαίδευση και Αριστεία
Επένδυση στην Κοινωνία της Γνώσης

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Εκπαίδευση και Αριστεία
Επένδυση στην Κοινωνία της Γνώσης

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αριστείας
Επένδυση στην Κοινωνία της Γνώσης

ΕΝΑΙ ΟΟΑΧΝΟΙ ΑΟΙ ΑΙ ΟΙ ΟΙ ΑΙ Τ 75% ΑΔΙ ΟΙ ΑΟΝΥΘΑΙΕΙ ΕΙ ΕΙ ΟΙ ΕΙ ΟΑΙ ΑΕΙ
ΕΑΕ 25% ΑΔΙ ΑΕΙ ΕΙ ΟΟ ΔΙ ΝΙ ΟΟ

ISBN 960-06-2065-2

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑ

Αρχαία Ελληνικά (ΜΤΦΡ.)

Ομηρικά έπη Οδύσσεια

Α΄ Γυμνασίου

Μετάφραση: Δ.Ν. Μαρωνίτης

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ	Μαρία Σαμαρά <i>Επίτιμη Σχολική Σύμβουλος</i> Κωνσταντίνος Τοπούζης <i>Φιλολόγος</i>
ΚΡΙΤΕΣ – ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ	Ανδρέας Βοσκός, <i>Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών</i> Μαρία Ράπη, <i>Σχολική Σύμβουλος</i> Βενετία Μπαλτά, <i>Φιλολόγος, Σχολική Σύμβουλος</i>
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ	Γεώργιος Πισκοπάνης, <i>Εικονογράφος- Σκιτσογράφος</i>
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ	Ευάγγελος Μπακλαβάς, <i>Φιλολόγος</i>
ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ	Χριστίνα Αργυροπούλου, <i>Σύμβουλος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου</i> Αναστασία Κυρκίνη-Κούτουλα, <i>Σύμβουλος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου</i>
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΥΠΟΕΡΓΟΥ	Αγάθη Γεωργιάδου, <i>Φιλολόγος, Σχολική Σύμβουλος</i>
ΕΞΩΦΥΛΛΟ	Επεξεργασία εικόνας του Βιβλίου (σ. 18)
ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ	«ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ - MULTIMEDIA A.E.»

Γ' Κ.Π.Σ./ΕΠΕΑΕΚ II/Ενέργεια 2.2.1/Κατηγορία Πράξεων 2.2.1.α:
«Αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και συγγραφή νέων εκπαιδευτικών πακέτων»

Πράξη με τίτλο:

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
Δημήτριος Γ. Βλάχος
Ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ.
Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

«Συγγραφή νέων βιβλίων και παραγωγή υποστηρικτικού εκπαιδευτικού υλικού με βάση το ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ για το Γυμνάσιο»

Επιστημονικοί Υπεύθυνοι Έργου
Αντώνιος Σ. Μπομπέτσας
Σύμβουλος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Γεώργιος Κ. Παλνός
Σύμβουλος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Αναπληρωτές Επιστημονικοί Υπεύθυνοι Έργου
Ιγνάτιος Ε. Χατζηευστρατίου
Μόνιμος Πάρεδρος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Γεώργιος Χαρ. Πολύζος
Πάρεδρος Ε.Θ. του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Έργο συγχρηματοδοτούμενο 75% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και 25% από εθνικούς πόρους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Μαρία Σαμαρά - Κωνσταντίνος Τοπούζης

ΑΝΑΔΟΧΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ

Αρχαία Ελληνικά (ΜΤΦΡ.)

Ομηρικά έπη Οδύσσεια

Α΄ Γυμνασίου

Μετάφραση: Δ.Ν. Μαρωνίτης

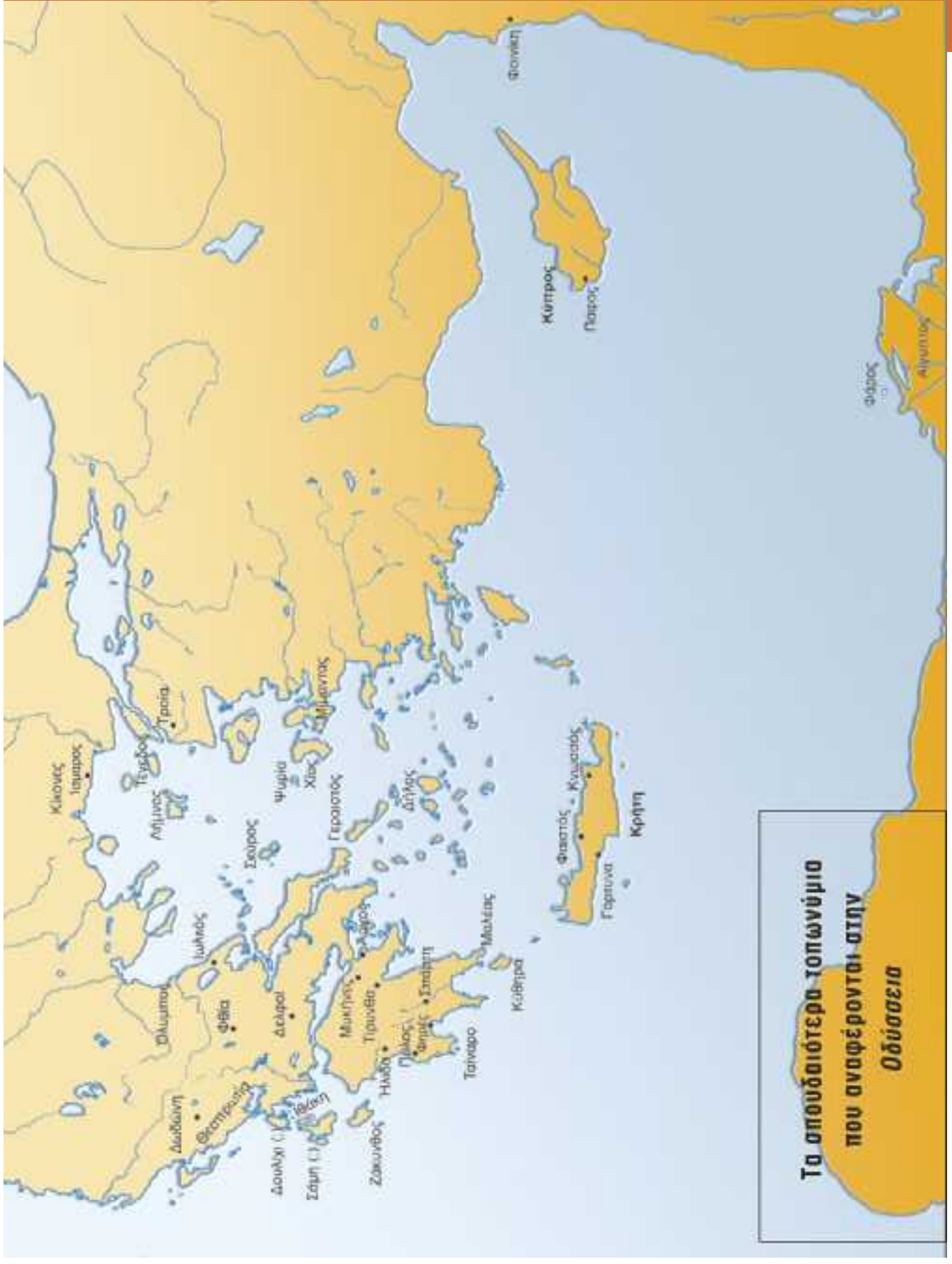

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	σελ.	7
Εισαγωγή		9
1η Ενότητα (α: περίληψη – α 1-25: ανάλυση)		17
2η Ενότητα (α 26-108)		21
3η Ενότητα (α 109-173)		26
4η Ενότητα (α 174-360)		32
5η Ενότητα (α 361-497)		39
Ανακεφαλαίωση της α ραψωδίας		44
6η Ενότητα (β, γ, δ: περίληψη – ανάλυση μικρών αποσπασμάτων)		45
7η Ενότητα (ε: περίληψη – ε 1-165: ανάλυση)		51
8η Ενότητα (ε 165-310)		57
9η Ενότητα (ε 311-420)		63
10η Ενότητα (ε 421-552)		68
11η Ενότητα (ζ: περίληψη – ζ 139-259: ανάλυση)		73
12η Ενότητα (η, θ, ι 1-41: περίληψη – θ 102-302, 434-461: ανάλυση)		79
13η Ενότητα (θ 550-688, ι 1-41)		85
14η Ενότητα (ι 42 κ.ε.: περίληψη – ι 240-512: ανάλυση)		90
15η Ενότητα (ι 513-630)		96
16η Ενότητα (κ, λ: περίληψη – λ 99-249: ανάλυση)		100
17η Ενότητα (λ 376-433, 522-604)		107
18η Ενότητα (μ, ν 1-209: περίληψη – ανάλυση μικρών αποσπασμάτων)		111
19η Ενότητα (ν 210-494: περίληψη – ν 210-464: ανάλυση)		115
20ή Ενότητα (ξ, ο, π: περίληψη)		120
21η Ενότητα (π 1-172)		123
22η Ενότητα (π 185-336)		127
23η Ενότητα (ρ, σ: περίληψη – ρ 331-376: ανάλυση)		131
24η Ενότητα (τ, υ: περίληψη – ανάλυση αποσπασμάτων)		135
25η Ενότητα (φ: περίληψη – φ 303-473: ανάλυση)		141
26η Ενότητα (χ: περίληψη – ανάλυση αποσπασμάτων)		146
27η Ενότητα (ψ: περίληψη – ανάλυση αποσπασμάτων)		152
28η Ενότητα (ω: περίληψη – ανάλυση αποσπασμάτων)		158
Ανακεφαλαίωση της <i>Οδύσσειας</i> – Εργασίες – δραστηριότητες των μαθητών		163
Ευρετήρια		
I. Γλωσσάριο		168
II. Ευρετήριο όρων και θεμάτων (επιλογή)		169
III. Ευρετήριο κύριων ονομάτων και τοπωνυμίων της <i>Οδύσσειας</i> (επιλογή)		171
Προέλευση του εικονογραφικού υλικού		174

Σημείωση: Από το κείμενο όλων σχεδόν των Ενοτήτων παραλείπονται ενδιάμεσα στίχοι—χωρίς όμως να δυσκολεύεται η παρακολούθηση της συνέχειας— ώστε να εξοικονομείται χώρος και χρόνος και να γίνει έτσι δυνατή μια ολοκληρωμένη μελέτη της *Οδύσσειας*.

**Τα σπουδαιότερα τοπωνύμια
που αναφέρονται στην
Οδύσσεια**

Στην αρχαία ελληνική γλώσσα έχουν γραφεί πολλά λογοτεχνικά και άλλου είδους έργα και όλα μαζί αποτελούν την Αρχαία Ελληνική Γραμματεία*¹. Τα παλαιότερα από αυτά τα έργα που μας σώζονται —και τα πρώτα της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας— είναι τα ομηρικά έπη, η *Ιλιάδα* και η *Οδύσσεια*, που αποτελούσαν μάθημα για τα ελληνόπουλα από τα αρχαία χρόνια.

Από τα έργα της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας διδάσκονται στο Γυμνάσιο ανθολογημένα αποσπάσματα στην αρχαία γλώσσα, αλλά και έργα μεταφρασμένα στη νεοελληνική δημοτική. Το πρώτο από αυτά, που θα διδαχτεί στην τάξη σας, είναι η *Οδύσσεια* του Ομήρου, μεταφρασμένη από τον καθηγητή Δ.Ν. Μαρωνίτη.

Με την *Οδύσσεια* θα γυρίσετε περισσότερο από τρεις χιλιάδες χρόνια πίσω —την εποχή που είχε τελειώσει ο Τρωικός πόλεμος και οι ήρωες επέστρεφαν στις πατρίδες τους—, για να παρακολουθήσετε το ταξίδι ενός γνωστού σας λίγο πολύ τρωικού ήρωα, του Οδυσσέα· ένα περιπετειώδες ταξίδι που κράτησε δέκα χρόνια, όσα χρειάστηκε ο βασιλιάς της Ιθάκης για να φτάσει από την Τροία στην πατρίδα του περνώντας βάσανα πολλά. Παράλληλα θα παρακολουθήσετε την εναγώνια προσμονή και αναζήτησή του τόσο από τη γυναίκα του, την Πηνελόπη, όσο και, κυρίως, από τον γιο του, τον Τηλέμαχο.

Όλες και όλοι γνωρίζετε σε γενικές γραμμές τις οδυσσειακές περιπέτειες. Τώρα όμως θα γνωρίσετε την *Οδύσσεια* και ως ποίημα. Ως λόγο οργανωμένο δηλαδή με τρόπους που κάνουν την παρακολούθησή του ευχάριστη και ενδιαφέρουσα και θα σας εξοικειώνουν σιγά σιγά με τα μυστικά της λογοτεχνίας. Από τις 24 ραψωδίες αυτού του έπους θα γνωρίσετε σχεδόν ολόκληρες δύο, την *α* και την *ε*, αποσπάσματα από αρκετές άλλες και περιλήψεις από όλες, ώστε να έχετε μια συνοπτική έκθεση του μύθου/της υπόθεσης όλου του ποιήματος.

Στο Βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας, προηγείται μια **Εισαγωγή** στην επική ποίηση και, ειδικότερα, στην *Οδύσσεια*, και ακολουθεί το ποίημα χωρισμένο σε 28 Ενότητες. **Κάθε Ενότητα** περιλαμβάνει:

- τα **κύρια θέματα** που παρουσιάζονται στο πλαίσιο της
- το **κείμενο** —στην αρχή κάθε ραψωδίας προηγείται σύντομη **περίληψη**, όταν συνοψίζει το κείμενο, ή εκτενέστερη, όταν δεν υπάρχει κείμενο—, που συνοδεύονται με υποσελίδια **σχόλια**, σχετικές **εικόνες**, κάποτε και με **χάρτες** και **σχέδια**· ειδικά το κείμενο πλαισιώνεται και με **πλαγιότιτλους**, καθώς και με λίγες φράσεις από το **αρχαίο κείμενο**· όλα αυτά, καθένα με τον τρόπο του και με οδηγό τον καθηγητή/την καθηγήτριά σας, θα σας βοηθούν να κατανοείτε τα θέματα που θα μελετάτε σε κάθε Ενότητα
- **παράλληλα κείμενα**, που σχετίζονται με κάποιο ή κάποια από τα θέματα της Ενότητας
- **θέματα για συζήτηση ή εργασία**, που συνοδεύονται συχνά με χρήσιμα γνωστικά στοιχεία, και
- **ανακεφαλαίωση** της Ενότητας.

Αρκετά από τα θέματα αυτά θα ολοκληρώνονται κατά τη συζήτηση μέσα στην τάξη, ενώ κάποια άλλα θα χρειάζεται να τα μελετάτε και στο σπίτι, για να ετοιμάζετε γραπτές εργασίες ή προφορικές ανακοινώσεις.

Αντίστοιχη με την **Εισαγωγή** στην αρχή του βιβλίου είναι η **Ανακεφαλαίωση** στο τέλος, που θα σας βοηθήσει να ολοκληρώσετε, κατά το δυνατόν, τα βασικότερα θέματα της *Οδύσσειας*.

Ακολουθούν τρία **Ευρετήρια**:

- I. Το **Γλωσσάριο** για λέξεις που έχουν εκθέτη αστερίσκο (*) και χρειάζονται, ίσως, κάποια επεξήγηση.
- II. Το **Ευρετήριο όρων και θεμάτων**, που παραπέμπει σε σημεία των Ενότητων, όπου οι όροι αυτοί και τα θέματα σχολιάζονται, και, ίσως, χρειαστεί κάποια στιγμή να τα αναζητήσετε.
- III. Το **Ευρετήριο κύριων ονομάτων και τοπωνυμίων**, που παραπέμπει σε σημεία των Ενότητων, όπου γίνεται λόγος γι' αυτά τα ονόματα και τα τοπωνύμια.

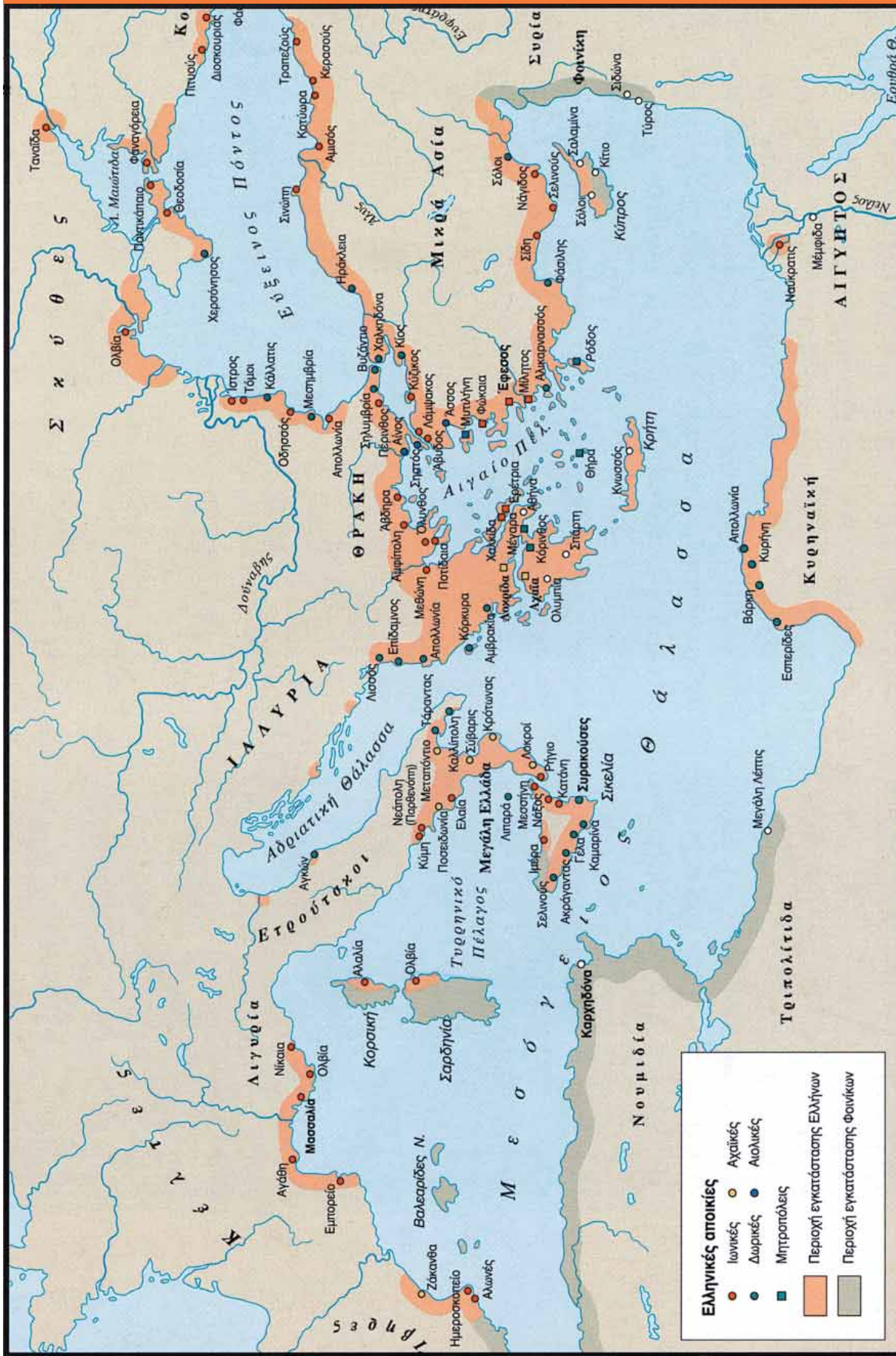
Και, τέλος, ένας **Κατάλογος** έργων από τα οποία προέρχεται το εικονογραφικό υλικό του βιβλίου.

Με την *Οδύσσεια* λοιπόν, με βοηθό τον καθηγητή/την καθηγήτριά σας και με τη δική σας, κυρίως, συμμετοχή και αυτενέργεια στο μάθημα, θα χαρείτε το ταξίδι του Οδυσσέα και, παράλληλα, θα γνωρίσετε τους τρόπους με τους οποίους δημιουργήθηκε ένα από τα σημαντικότερα έργα της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

Προτομή του Ομήρου.
Ρωμαϊκό αντίγραφο έργου
του 2ου αι. π.Χ. (Παρίσι,
Μουσείο Λούβρου)

I Για τη σημασία των λέξεων που έχουν εκθέτη έναν αστερίσκο, να συμβουλευέστε το **Γλωσσάριο** στο τέλος του βιβλίου (σελ. 168).

Η Ελλάδα με τις αποικίες της κατά τον 6ο αι. π.Χ.
 [Ιστορία της Αρχαίας Ελλάδας (του Πανεπιστημίου Καίμπριτζ), τ. 2ος, σ. 177.]

Α΄. ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ, ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ, ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

1. Έπος: έννοια – περιεχόμενο – βασικά γνωρίσματα του ηρωικού έπους

Έπος (< ἔπω = λέγω) σημαίνει: λόγος, διήγηση και, ειδικότερα, αφηγηματικό ποίημα με περιεχόμενο μυθολογικό, διδακτικό, ηρωικό.

Το ηρωικό έπος, στο οποίο ανήκουν και τα ομηρικά ποιήματα, η *Ιλιάδα* και η *Οδύσσεια*, αφηγείται κατορθώματα ηρώων αλλά και θεών, που συχνά συνυπάρχουν με τους ανθρώπους και κατευθύνουν τη δράση τους.

Τα βασικά γνωρίσματα του ηρωικού έπους είναι τα εξής: α. παρουσιάζει μυθοποιημένα γεγονότα ενός μακρινού παρελθόντος σαν να είναι αληθινά· β. έχει αντικειμενικό χαρακτήρα· δεν εκφράζει, δηλαδή, το έπος τις υποκειμενικές/προσωπικές απόψεις του ποιητή, αλλά όλη την κοινωνία μέσα στην οποία δημιουργείται.¹

1. Κεφαλή του Ομήρου.
Ρωμαϊκό αντίγραφο έργου
του 5ου αι. π.Χ.
(Μόναχο, Γλυπτοθήκη)

2. Ο επικός κύκλος και, ιδιαίτερα, ο τρωικός

Εκτός από τα δύο ομηρικά έπη, μας έχει παραδοθεί και ένας αξιόλογος «κύκλος»² επών (σε περιλήψεις και μικρά αποσπάσματα) με έντονα τα χαρακτηριστικά της *Ιλιάδας* και της *Οδύσσειας*, ο λεγόμενος **επικός κύκλος** ή **κύκλια έπη**, που αρχίζουν από τη δημιουργία του κόσμου και τελειώνουν με τον θάνατο του Οδυσσέα. Όσα από αυτά τα έπη σχετίζονται με τον Τρωικό πόλεμο αποτελούν, ειδικότερα, τον **τρωικό κύκλο** — και είναι τα εξής:

- α. Τα *Κύπρια*, που διηγούνται την προϊστορία του Τρωικού πολέμου και τα πολεμικά γεγονότα μέχρι την αρχή της *Ιλιάδας*: ο τίτλος τους τα συνδέει άμεσα ή έμμεσα με την Κύπρο (όπου πιθανόν συντέθηκαν από τον Στασίνο τον Κύπριο) και με την Κύπριδα Αφροδίτη, που λατρευόταν στη μεγαλόνησο, τη θεωρούμενη ιδιαίτερη πατρίδα της· στην Πάφο υπήρχε πανελλήνια ονομαστός ναός της θεάς. [Η *Ίλιάς* (<Ίλιον/Τροία) εξιστορεί τον Τρωικό πόλεμο μέχρι τον θάνατο του Έκτορα.]
- β. Η *Αιθιοπής* (<Αιθίοπες), που παρουσίαζε κυρίως τις νικηφόρες μάχες του Αχιλλέα εναντίον του βασιλιά των Αιθίοπων Μέμνονα (συμμάχου των Τρώων) αλλά και τον θάνατο του ίδιου του Αχιλλέα.
- γ. Η *Μικρά Ίλιάς*, που αναφερόταν στη διαμάχη του Οδυσσέα και του Τελαμώνιου Αίαντα για τα όπλα του Αχιλλέα, μέχρι και την είσοδο του Δούρειου Ίππου στην Τροία.
- δ. Η *Ίλιου πέρσις* (<πέρθω = εκ-πορθώ > πορθητής), που περιέγραφε όσα διαδραματίστηκαν κατά την άλωση της Τροίας.
- ε. Οι *Νόστοι* (νόστος < νέσομαι > νέομαι: επανέρχομαι, επιστρέφω στην πατρίδα), που εξιστορούσαν τις περιπέτειες των τρωικών ηρώων (εκτός του Οδυσσέα) κατά την επιστροφή στις πατρίδες τους.
[Η *Οδύσσεια* αναφέρεται, ειδικά, στον νόστο του Οδυσσέα.]
- ς. Η *Τηλεγόνοια* ή *Τηλεγονία* (<τῆλε + γον-> τηλεγόνος: ο γεννημένος μακριά από τον γονέα του), που εξιστορούσε τα γεγονότα μετά την *Οδύσσεια*: τις περιπέτειες δηλαδή του Οδυσσέα μετά τον νόστο και μέχρι τον θάνατο από τον γιο του, τον Τηλέγονο, τον οποίο, κατά τον μύθο, είχε αποκτήσει από την Κίρκη. Ο Τηλέγονος, όταν μεγάλωσε, αναζητούσε τον πατέρα του, σε μια σύγκρουση όμως τον σκότωσε εν αγνοία του.

Τα έξι έπη του τρωικού κύκλου θεωρούνται, κατά την επικρατέστερη άποψη, μεταομηρικά και μαζί με την *Ιλιάδα* και την *Οδύσσεια* συμπληρώνουν τον μύθο του Τρωικού πολέμου.

3. Ο χρόνος, ο χώρος και ο κόσμος των ομηρικών επών σε σχέση και με την Ιστορία

Από τα ομηρικά έπη, η *Ιλιάδα* έχει κεντρικό θέμα τον θυμό του Αχιλλέα, που διαρκεί 51 μέρες, ο ποιητής όμως περιέκλεισε σ' αυτές ολόκληρο τον δεκαετή πόλεμο του Ιλίου, που έγινε κατά τη Μυκηναϊκή³ εποχή —πιθανότατα στις αρχές του 12ου αι. π.Χ.—, και κατέστησε έτσι το έπος του αληθινή *Ιλιάδα* και όχι *Αχιλλήϊδα*· ενώ η *Οδύσσεια* εξιστορεί τον δεκαετή αγώνα του Οδυσσέα για τον νόστο, ο ποιητής όμως ενέταξε όλες τις

- 1 Το ίδιο ισχύει και για τα δημοτικά μας τραγούδια· και αυτά αποτελούν συλλογική έκφραση της κοινότητας μέσα στην οποία δημιουργούνται, σε αντίθεση με την ποίηση των επώνυμων ποιητών, που φέρει την προσωπική τους σφραγίδα.
- 2 **κύκλος** (εδώ με την εξής έννοια): ένα σύνολο έργων που όλα μαζί συμπληρώνουν ένα ευρύ θέμα, π.χ. τον Τρωικό πόλεμο.
- 3 **Μυκηναϊκή εποχή**: Η Μυκηναϊκή εποχή διαρκεί από το 1600-1100 περίπου π.Χ. και οφείλει το όνομά της στις Μυκίνες, το σπουδαιότερο κέντρο αυτής της εποχής.

2. Μυκηναϊκός κρατήρας* με απεικόνιση πολεμιστών – τέλος του 13ου αι. π.Χ. (Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

μεταπολεμικές περιπέτειες του ήρωα (και όχι μόνο) σε 41 μέρες. Τα ποιήματα αυτά, ωστόσο, δημιουργήθηκαν κατά τη Γεωμετρική⁴ εποχή, ειδικότερα κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 8ου αι. π.Χ. (η *Οδύσσεια* πιθανόν στις αρχές του 7ου αιώνα), στη δυτική Μικρά Ασία, όπου οι Αχαιοί (που δεν ονομάζονταν ακόμη Έλληνες) είχαν ιδρύσει αποικίες από τον 11ο αι. π.Χ., όπως και στα νησιά του Αιγαίου.

Στις νέες αυτές πατρίδες οι άποικοι τραγουδούσαν με νοσταλγία και περηφάνια τα κατορθώματα των μεγάλων παλαιών ηρώων του ελλαδικού χώρου· τα συνέδεαν, μάλιστα, και με νεότερους θρύλους* για τις περιπέτειες των ναυτικών, που αφθονούσαν κατά την εποχή του αποικισμού.⁵ Ο Οδυσσεύς, π.χ., εκτός από πολεμιστής και πρωταγωνιστής στον πόλεμο της Τροίας,

είναι και εκπρόσωπος των ναυτικών, που ταξίδευαν για να πλουτίσουν και να γνωρίσουν νέους τόπους και πολιτισμούς, και ο ξενιτεμένος που επιστρέφει κτλ. Από τη μακραίωνη αυτή ποιητική παράδοση αντλούν στοιχεία τα ομηρικά έπη, αλλά και από την εποχή στην οποία ζει ο ποιητής τους και τον επηρεάζει άμεσα. Υπάρχουν έτσι πολιτισμικές διαστρωματώσεις* αιώνων στα ποιήματά του και αναχρονισμοί*.

Γενικεύοντας, μπορούμε να πούμε ότι τα ομηρικά έπη αναφέρονται σε μυθοποιημένα γεγονότα της Μυκηναϊκής εποχής (στον Τρωικό πόλεμο, κυρίως), προβάλλουν, ωστόσο, και την εποχή κατά την οποία γράφονται (τη Γεωμετρική), που είναι στραμμένη σε έργα ειρηνικά (ναυτιλία, εμπόριο, ανάπτυξη πόλεων), χαρακτηρίζεται όμως και από πολιτικές συγκρούσεις (κλονίζεται κυρίως ο θεσμός* της βασιλείας).

4. Οι αοιδοί, οι ραψωδοί και ο Όμηρος

Οι παλαιοί επικοί ποιητές, της προομηρικής κυρίως εποχής, ονομάζονταν *αοιδοί* (< ἄδω/ἄειδω > *αοιδή*, *ᾠδή* = τραγουδί, τραγούδι), γιατί τραγουδούσαν τα έπη τους, με τη συνοδεία μάλιστα κιθάρας/φόρμιγγας (βλ. τη διπλανή εικόνα). Και τα συνέθεταν αυτοσχεδιάζοντας προφορικά⁶ βοηθούμενοι, όπως πίστευαν, από τη Μούσα· ότι αυτή τάχα τους υπαγόρευε τα θέματα που επέλεγαν να τραγουδήσουν· και τα τραγουδούσαν σε συμπόσια κυρίως ανακτορικά ή σε εορταστικές εκδηλώσεις της κοινότητας. Έγιναν έτσι επαγγελματίες περιζήτητοι, και κάθε ανάκτορο ήθελε να έχει τον αοιδό του. Η αλήθεια όμως είναι ότι οι αοιδοί μπορούσαν να αυτοσχεδιάζουν γιατί, εκτός από το ταλέντο που σίγουρα διέθεταν, εκπαιδεύονταν για το έργο τους, οι νεότεροι από τους παλαιότερους, γονείς ή δασκάλους. Μάθαιναν δηλαδή τους θρύλους για τα σημαντικά γεγονότα και τους ήρωες του λαού τους και απομνημόνευαν τυποποιημένα στοιχεία, όπως συνδυασμούς επιθέτων και ουσιαστικών, φράσεις και στίχους ή και σκηνές ολόκληρες· τους βοηθούσε στην απομνημόνευση και ο εξάμετρος⁷ στίχος, που είχε καθιερωθεί ως στίχος του έπους. Είχαν έτσι πρόχειρο ένα απόθεμα που το προσάρμοζαν στο τραγούδι που επέλεγαν κάθε φορά να πουν. Τραγουδούσαν λοιπόν αυτοσχεδιάζοντας αλλά εξοπλισμένοι καλά για το έργο τους.

Οι *ραψωδοί* (< ῥάπτω + ᾠδή) αργότερα, που διαδέχτηκαν εξελικτικά τους αοιδούς (προς το τέλος του 8ου αι. π.Χ.), δεν αυτοσχεδίαζαν. Αρχικά φαίνεται πως συνέρραπαν/συναρμολογούσαν ποιήματα, κατέληξαν όμως να απομνημονεύουν και να απαγγέλλουν ρυθμικά έτοιμα καταγραμμένα έπη (άλλων ή δικά τους) κρατώντας ραβδί, σύμβολο εξουσίας δοσμένης από τους θεούς (βλ.

3. Γεωμετρικός αμφορέας* – 9ος αι. π.Χ. (Αθήνα, Μουσείο Κεραμικού)

4. Αοιδός με φόρμιγγα – από γεωμετρικό αγγείο του 8ου αι. π.Χ. (Αθήνα, Εθν. Αρχαιολ. Μουσείο)

- 4 **Γεωμετρική εποχή:** Η Γεωμετρική εποχή διαρκεί από το 1100-700 περίπου π.Χ. και οφείλει το όνομά της στη γεωμετρική διακόσμηση των αγγείων που κατασκευάζονται αυτή την εποχή (βλ. π.χ. τις εικόνες 3 και 4, πιο πάνω, και άλλες, στη συνέχεια).
- 5 **Αποικισμός Α' και Β':** Ο Α' ελληνικός αποικισμός έγινε κυρίως κατά τον 11ο και τον 10ο αι. π.Χ. στα δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας και στα νησιά του Αιγαίου, ενώ ο Β' κατά τον 9ο και τον 8ο αιώνα, κυρίως, και μέχρι τα μέσα του 8ου αι. π.Χ. είχε επεκταθεί στις ακτές όλης της Μεσογείου και του Ευξείνου Πόντου (βλ. τον σχετικό χάρτη στη σελ. 8). Ας σημειωθεί ότι ο αποικισμός της Κύπρου είχε αρχίσει ήδη από τον 13ο αι., και στα ιστορικά χρόνια το νησί ήταν πλήρως εξελληνισμένο.
- 6 **Η μακραίωνη επική ποίηση** δηλαδή δεν καταγραφόταν· δημιουργούνταν και παραδιδόταν προφορικά, όπως και η μακραίωνη, επίσης, ποίηση των δημοτικών μας τραγουδιών.
- 7 **εξάμετρος στίχος:** Εξάμετρος λέγεται ο στίχος που αποτελείται από έξι μουσικά/ρυθμικά μέτρα.

την εικόνα 5, σελ. 11, και το σχόλιο 3 της 7ης Ενότητας, σελ. 51). Και δεν ζούσαν σε ανάκτορα, αλλά ανήκαν σε επαγγελματικά σωματεία, ταξίδευαν από τόπο σε τόπο και παρουσίαζαν τα έπη (κυρίως τα ομηρικά) σε χώρους ανοιχτούς, στις μεγάλες προπαντός γιορτές των Ελλήνων, όπου γίνονταν και ραψωδικοί αγώνες. Έτσι, τα έπη ακούγονταν παντού όπου υπήρχαν Έλληνες.

Και ο Όμηρος φαίνεται ότι ταξίδευε για να απαγγέλλει τα ποιήματά του, που πρέπει να τα συνέθεσε χρησιμοποιώντας γραφή· ίσως να είναι και ο πρώτος που κράτησε ραβδί εγκαινιάζοντας το είδος των ραψωδών. Πιστεύεται ότι έζησε κατά τον 8ο (ίσως μέχρι και τις αρχές του 7ου) αι. π.Χ. στην Ιωνία, χωρίς ακριβή προσδιορισμό της πατρίδας του· εφτά πόλεις τον διεκδικούσαν, με πιθανότερες τη Σμύρνη και τη Χίο. Η παράδοση τον ήθελε τυφλό, πράγμα που θεωρείται απίθανο.

5. Το ομηρικό ζήτημα – Οι πηγές της *Οδύσσειας* – Η σύνθεση των ομηρικών επών

Στην αρχαιότητα ο Όμηρος θεωρούνταν ποιητής και της *Ιλιάδας* και της *Οδύσσειας* (και όχι μόνο). Για το πρόσωπό του υπάρχουν πολλές πληροφορίες, μυθοποιημένες όμως και συχνά αντιφατικές. Η έλλειψη αυτή εξακριβωμένων στοιχείων για τη ζωή, το έργο και την πατρίδα του ποιητή, καθώς και ορισμένα προβλήματα που γεννούσε η εξονυχιστική μελέτη των ομηρικών επών, δημιούργησαν τους τελευταίους δυο τρεις αιώνες το **ομηρικό ζήτημα**, τα κυριότερα σημεία του οποίου είναι:

- Υπήρξε ο Όμηρος ή είναι πρόσωπο πλαστό/φανταστικό;
- Αν υπήρξε, είναι ο ίδιος ποιητής και της *Ιλιάδας* και της *Οδύσσειας*;
- Η *Ιλιάδα* και η *Οδύσσεια* συντέθηκαν με βάση ένα ενιαίο σχέδιο ή δημιουργήθηκαν από έναν αρχικό πυρήνα, που επεκτάθηκε με προσθήκες από τους ραψωδούς ή με ένωση μικρότερων επών;

Στα ερωτήματα αυτά δεν έχει δοθεί οριστική απάντηση, έτσι η ομηρική έρευνα συνεχίζεται. Στη σημερινή, πάντως, εποχή επικρατέστερες απόψεις σχετικά με το ομηρικό ζήτημα είναι οι εξής:

α. Η *Ιλιάδα* και η *Οδύσσεια* αποτελούν έργα ενός ποιητή (όχι οπωσδήποτε του ίδιου και για τα δύο έπη – ίσως ο ποιητής της *Οδύσσειας* να υπήρξε αντάξιος μαθητής του ποιητή της *Ιλιάδας*/του Ομήρου), που χρησιμοποίησε γραφή και μπόρεσε έτσι να δημιουργήσει εκτεταμένα ποιήματα, αντλώντας όμως στοιχεία από πολλές πηγές. Τέτοιες πηγές για την *Οδύσσεια* είναι:

- η μακράιωνη ηρωική επική παράδοση, η σχετική κυρίως με τον Τρωικό πόλεμο·
- η λαϊκή μυθιστορία του γυρισμού του ξενιτεμένου, καθώς και η μυθιστορία της κόρης που δοκιμάζει σε αγώνα όσους ζητούν να την παντρευτούν, για να διαλέξει τον καλύτερο·
- μυθοποιημένες περιπέτειες ναυτικών και πολλά στοιχεία παραμυθιών·
- στοιχεία από την οικονομική, την κοινωνική, την πολιτική και την πολιτισμική κατάσταση της Γεωμετρικής εποχής, ιδιαίτερα του 2ου μισού του 8ου αι. π.Χ. (δηλαδή της εποχής του ποιητή).

β. Τα στοιχεία που αντλεί ο ποιητής από τις παραπάνω πηγές τα μεταπλάθει και τα προσαρμόζει σε ένα δικό του σχέδιο, όπου, χωρίς να αλλάζει τις βασικές παραδόσεις για τους ήρωες, τα βλέπει όλα με νέο πρίσμα*, πιο ηθικό και πιο ανθρώπινο· ακόμη, τα συνδέει όλα με τον κεντρικό του ήρωα, τον Οδυσσέα, και με την οικογένειά του και τα περιορίζει χρονικά σε 41 μέρες. Δημιουργεί έτσι ένα προσωπικό ποίημα που το χαρακτηρίζει ενότητα και, σε τελική ανάλυση, φέρει τη σφραγίδα της μεγαλοφυΐας του ποιητή και της εποχής του.

6. Βασικές ενδείξεις για την αξία των ομηρικών επών είναι:

- το γεγονός ότι νίκησαν τον χρόνο, διασώθηκαν δηλαδή ολόκληρα σε αντίθεση με τα κύκλια έπη·
- για πολλούς αιώνες ψυχαγωγούσαν και δίδασκαν τους αρχαίους Έλληνες στις γιορτές τους και αποτελούσαν μάθημα για τα παιδιά⁸ τους στα σχολεία· από αυτά μικροί και μεγάλοι μάθαιναν την ιστορία και τη θρησκεία τους, γνώριζαν τον άνθρωπο από την καλή και από την

5. Ραψωδός σε στιγμή απαγγελίας – από αμφορέα του 5ου αι. π.Χ. (Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο)

8 Ο Νικήρατος, γιος του Αθηναίου στρατηγού Νικία (5ος αι. π.Χ.), ομολογεί: «Ο πατέρας μου φροντίζοντας να γίνω σωστός άνθρωπος με έβαλε να μάθω όλα τα έπη του Ομήρου· και τώρα θα μπορούσα να απαγγέλω απ' έξω όλη την *Ιλιάδα* και την *Οδύσσεια*.» (Ξενοφών, 4ος αι. π.Χ., *Συμπόσιον*, III, 5).

κακή πλευρά του, και έπαιρναν διδάγματα ζωής,⁹ ώστε να παρατηρήσει ο Αθηναίος φιλόσοφος Πλάτων (427-347 π.Χ.): «όλη την Ελλάδα έχει μορφώσει αυτός ο ποιητής»· αλλά και στα νεότερα χρόνια διδάσκονται¹⁰ (και όχι μόνο στα ελληνόπουλα), διαβάζονται και σχολιάζονται σε όλο τον κόσμο·

- άσκησαν τεράστια επίδραση στην αρχαία ελληνική και ρωμαϊκή λογοτεχνία και τέχνη (στην αγγειογραφία, κυρίως, αλλά και στη ζωγραφική, στη γλυπτική, στη μικροτεχνία), και συνεχίζουν να εμπνέουν λογοτέχνες, καλλιτέχνες, σκηνοθέτες, καρτουνίστες (Έλληνες και ξένους) — θα έχετε διαβάσει σίγουρα κάποιο βιβλίο με θέματα από την *Ιλιάδα* και την *Οδύσσεια* και θα έχετε δει σχετικές ταινίες (του V. Petersen, π.χ., του F. Coppola κ.ά.). Απομένει να σχηματίσετε και προσωπική άποψη για την αξία τους.

6. Διδασκαλία μουσικής και ποίησης – από κύλικα* του 5ου αι. π.Χ. (Βερολίνο, Αρχαιολογικό Μουσείο – διασκευή)

7. Η επίσημη καταγραφή των ομηρικών επών και η διαίρεσή τους σε ραψωδίες

Επίσημη καταγραφή των ομηρικών επών φαίνεται ότι έγινε στην Αθήνα κατά τον 6ο αι. π.Χ. (την εποχή μάλλον που κυβερνούσε την πόλη ο τύραννος Πεισίστρατος ή ο γιος του Ίππαρχος, το 560-510 π.Χ.), για να υποχρεώνονται οι ραψωδοί να απαγγέλλουν τα έπη στη γιορτή των Παναθηναίων με βάση το κείμενο της επίσημης, ας πούμε, έκδοσης και να αποφεύγονται έτσι παρεμβολές.

Η *Οδύσσεια* αποτελείται από 12.110 στίχους, ενώ η *Ιλιάδα* από 15.693, και από τον 3ο αι. π.Χ. παρουσιάζονται χωρισμένες σε 24 ραψωδίες καθεμιά, στα μέρη δηλαδή που απαγγέλλονταν το ένα μετά το άλλο από τους ραψωδούς. Οι ραψωδίες διακρίνονται με τα 24 γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου (τα μικρά η *Οδύσσεια*, α-ω, και τα μεγάλα η *Ιλιάδα*, Α-Ω) και με τίτλους ανάλογους με το περιεχόμενό τους.

8. Τα βασικά θέματα και προβλήματα της *Οδύσσειας*

7. Ο Οδυσσέας σε νόμισμα της Ιθάκης (4ος/3ος αι. π.Χ.).

Κεντρικό θέμα της *Οδύσσειας* είναι ο αγώνας του βασιλιά της Ιθάκης, του Οδυσσέα, να επιστρέψει με τους συντρόφους του από την Τροία στο νησί του και να ξαναπάρει τη θέση που είχε στο σπίτι του και στον λαό του. Συμπληρωματικό θέμα είναι η αναζήτησή του από τη γυναίκα του, την Πηνελόπη, και, κυρίως, από τον γιο του, τον Τηλέμαχο· η πολύχρονη απουσία του από την Ιθάκη είχε δημιουργήσει πολλά προβλήματα και στους δύο. Έτσι, η δράση διεξάγεται τόσο στην ξενιτιά όσο και στην πατρίδα.

Η *Οδύσσεια*, επομένως, μπορεί να χαρακτηριστεί μεταπολεμικό έπος, καθώς αναδεικνύει τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν μετά τον Τρωικό πόλεμο, σε συνάρτηση με τις κοινωνικές και πολιτικές ανακατατάξεις της εποχής του ποιητή, κατά την οποία αποκτούν δύναμη οι «ευγενείς»* και αμφισβητούν την κληρονομική βασιλεία. Γι' αυτό και το ηρωικό στοιχείο της *Οδύσσειας* διαφέρει από εκείνο της *Ιλιάδας*: ο ηρωισμός της *Οδύσσειας* δεν είναι κυρίως πολεμικός αλλά αγώνας καρτερικός, για να επιβιώσει κανείς και να επιτύχει τους στόχους του.

9 Ο Πλούταρχος (1ος-2ος αι. μ.Χ.) διαπιστώνει στο έργο του *Βίος Όμηρου*, II, 1: «Είναι εύλογο να διαβάζουμε πρώτον τον Όμηρο, τον ποιητή, μια που αυτός και προηγήθηκε χρονικά από τους περισσότερους και αποδείχτηκε πρώτος από όλους σε αξία. Η ωφέλειά μας μέγιστη και στον λόγο και στη σκέψη και στην πλούσια εμπειρία ζωής.»

10 Ο ποιητής Κωστής Παλαμάς (1859-1943) στο ποίημά του «Ραψωδία» (από τη συλλογή *Η Ασάλευτη Ζωή*) γράφει:

Όμhre θείε, των καιρών χαρά και δόξα!
Στην κρυάδα του σκολειού και στου θρανίου τη γύμνια,
όταν μπροστά μου σ' απιθώσαν του δασκάλου
τ' άχαρα χέρια, ω μεγαλόχαρο βιβλίο,
σε καρτερούσα μάθημα κι εσύ ήρθες θάμα.

Κι άνοιξε μέσα μου ουρανός πλατύς καθάριος [...]
και το θρανίο σα να 'γινε παλατιού θρόνος,
και κόσμος το σκολειό κι ο δάσκαλος προφήτης.
Διάβασμ' αυτό δεν ήταν, νόημα δεν ήταν,
όραμα ήταν κι άκουσμα ήταν χωρίς ταίρι. [...]

9. Περιληπτική αναδιήγηση των γεγονότων της *Οδύσσειας* με χρονολογική σειρά

Οι περιπέτειες του Οδυσσέα από την Τροία ως την Ωγυγία: Ο Οδυσσέας έφυγε από την Τροία με δώδεκα επανδρωμένα πλοία και στο ταξίδι του νόστου έζησε περιπέτειες πολλές για δέκα χρόνια: Πολέμησε τους **Κίκονες** στη Θράκη, αλλά έχασε αρκετούς συντρόφους. Στη χώρα των **Λωτοφάγων** μερικοί σύντροφοι κινδύνεψαν να ξεχάσουν την πατρίδα, τους πήρε όμως μαζί του με τη βία. Στη χώρα των ανθρωποφάγων **Κυκλώπων** ο γιος του Ποσειδώνα, ο Πολύφημος, έφαγε έξι συντρόφους και εκείνος τον τύφλωσε, για να σωθούν οι υπόλοιποι· προκάλεσε έτσι την οργή του θεού της θάλασσας. Στην **Αιολία** φιλοξενήθηκε έναν μήνα και έφυγε με δώρο έναν ασκό, όπου ο φύλακας των ανέμων Αίολος είχε κλείσει όλους τους ενάντιους ανέμους· από περιέργεια όμως οι σύντροφοι τον άνοιξαν και η τρικυμία που ξέσπασε τους πήγε στη χώρα των ανθρωποφάγων **Λαιστρυγόνων**, που βύθισαν τα έντεκα πλοία του και έφαγαν τους ναυαγούς. Με το ένα πλοίο τώρα και τους ναύτες του έφτασε στο νησί της **Κίρκης**, η οποία μεταμόρφωσε τους συντρόφους του σε ζώα, αλλά ο Οδυσσέας την υποχρέωσε να τους ξαναδώσει την ανθρώπινη μορφή. Στο παλάτι της φιλοξενήθηκαν έπειτα έναν χρόνο. Κατέβηκε και στον **Άδη**, για να πάρει χρησμό από τον μάντη Τειρεσία. Άκουσε, δεμένος στο κατάρτι, το τραγούδι των **Σειρήνων**, πέρασε από τη **Σκύλλα** με οδυνηρές απώλειες και έφτασε στη **Θρινακία**, όπου έβοσκαν τα βόδια του Ήλιου. Εκεί, παρά τις αποτρεπτικές συστάσεις του, οι σύντροφοί του έσφαξαν και έφαγαν μερικά βόδια του θεού· γι' αυτό, στο **ναυάγιο** που ακολούθησε, χάθηκαν όλοι, εκτός από τον ίδιο. Πέρασε μόνος του έπειτα από τη **Χάρυβδη** ο Οδυσσέας και βγήκε ναυαγός στην **Ωγυγία**, το νησί της Καλυψώς, όπου άθελά του έμεινε περισσότερο από 7 χρόνια νοσταλγώντας την Ιθάκη και τη γυναίκα του.

Η κατάσταση στην Ιθάκη και η απόφαση των θεών: Στην Ιθάκη, εν τω μεταξύ, τα αρχοντόπουλα της επικράτειας του Οδυσσέα μπεινόβγαιναν στο παλάτι ως υποψήφιοι γαμπροί/μνηστήρες της γυναίκας του, της Πηνελόπης, και κατέτρωγαν την περιουσία του, αλλά εκείνη τους αντιμετώπιζε με σύνεση και πονηριά. Μια μέρα ωστόσο που ο Ποσειδώνας απουσίαζε από τον Όλυμπο, οι θεοί αποφάσισαν να βοηθήσουν τον Οδυσσέα να επιστρέψει στην πατρίδα του. Έτσι, η Αθηνά κατέβηκε στην Ιθάκη, για να ενθαρρύνει τον γιο του, τον Τηλέμαχο, να αναλάβει πρωτοβουλίες ως κύριος του σπιτιού και να αναζητήσει τον πατέρα του, ενώ ο Ερμής πήγε στην Ωγυγία, για να ανακοινώσει στην Καλυψώ την απόφαση των θεών. Αναγκάστηκε έτσι η νεράιδα να επιτρέψει στον Οδυσσέα να φύγει· τον βοήθησε μάλιστα να φτιάξει μια σχεδία για το ταξίδι του νόστου.

Από την Ωγυγία ως την Ιθάκη: Πάνω στη σχεδία αυτή ο Οδυσσέας ταξίδεψε άγρυπνος 17 μέρες, τη 18η όμως τον αντιλήφθηκε ο Ποσειδώνας και σήκωσε τρικυμία που διέλυσε τη σχεδία. Και ο ήρωας, παλεύοντας τρεις μέρες με τα κύματα, βγήκε ναυαγός στη χώρα των Φαιάκων, τη **Σχερία**, όπου συνάντησε τη βασίλοπούλα Ναυσικά, που τον οδήγησε στο παλάτι. Οι Φαίακες του πρόσφεραν πλούσια φιλοξενία, άκουσαν με συγκίνηση τις περιπέτειές του, τον τίμησαν με δώρα πολλά και με δικό τους καράβι τον έστειλαν στην **Ιθάκη**.

Αποκατάσταση του Οδυσσέα στο σπίτι του και στον λαό του: Στην Ιθάκη ο Οδυσσέας βρήκε μπροστά του την Αθηνά που τον βοήθησε να αντιμετωπίσει με επιτυχία την κατάσταση του παλατιού: τον μεταμόρφωσε σε ζητιάνο και τον συμβούλεψε να πάει πρώτα στο καλύβι του χοιροβοσκού Εύμαιου και να του ζητήσει πληροφορίες για όσα συμβαίνουν στο παλάτι. Φρόντισε έπειτα η θεά να φτάσει κι ο Τηλέμαχος από τη Σπάρτη στο καλύβι, όπου πατέρας και γιος κατέστρωσαν σχέδιο εξόντωσης των μνηστήρων. Κατέβηκαν έπειτα στα ανάκτορα, όπου ο «ζητιάνος» δεχόταν προσβολές από μνηστήρες και υπηρέτες, ενώ ο Τηλέμαχος τον προστάτευε χωρίς να αποκαλύπτει το μυστικό τους. Ο Οδυσσέας, αγνώριστος ακόμη, συνομίλησε με την Πηνελόπη, που του εκμυστηρεύτηκε ότι, τώρα που ο Τηλέμαχος ενηλικιώθηκε, σχεδιάζει να προκηρύξει αγώνα τοξοβολίας μεταξύ των μνηστήρων και να παντρευτεί, κατ' ανάγκη, τον νικητή. Έγινε λοιπόν ο αγώνας την επόμενη μέρα και οι μνηστήρες δοκίμασαν το τόξο χωρίς επιτυχία. Δοκίμασε τότε και ο Οδυσσέας, νίκησε στον αγώνα και στράφηκε έπειτα εναντίον των μνηστήρων· σε συνεργασία δε με τον Τηλέμαχο και λίγους πιστούς υπηρέτες τούς εξόντωσε όλους. Έγινε έτσι πάλι κύριος του σπιτιού του και ξανακέρδισε τη γυναίκα του. Την άλλη μέρα συνάντησε και τον πατέρα του, τον Λαέρτη, και μαζί παππούς, γιος και εγγονός αντιμετώπισαν τους συγγενείς των μνηστήρων, που ζητούσαν εκδίκηση· η επέμβαση όμως της Αθηνάς και του Δία ανακαίτισαν τη σύγκρουση και επέβαλαν συμφιλίωση ανάμεσά τους και ειρήνη. Έτσι ο Οδυσσέας ξανακέρδισε και τον λαό του.

Τα γεγονότα αυτά διαρκούν περίπου 10 χρόνια, ο ποιητής όμως τα αναδιάρθρωσε και τα ενέταξε σε 41 μέρες, που αποτελούν το παρόν της *Οδύσσειας*, όπως φαίνεται στο **ημερολόγιο** που ακολουθεί.

8. Χάλκινο λυχνάρι με μορφή πλοίου (406/405 π.Χ.).
(Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

10. Το ημερολόγιο της Οδύσσειας (συνοπτικά)

Ημέρα	Γεγονότα	Ραψωδίες
1η	Προοίμιο. Πρώτο συμβούλιο των θεών. Μετάβαση της Αθηνάς στην Ιθάκη. Ενθάρρυνση του Τηλέμαχου.	α
2η	Συνέλευση των Ιθακείων. Αναχώρηση του Τηλέμαχου για την Πύλο το βράδυ.	β
3η-5η	Ο Τηλέμαχος στην Πύλο. Διήμερο ταξίδι οδικό για τη Σπάρτη.	γ
6η	Ο Τηλέμαχος στη Σπάρτη. Στην Ιθάκη οι μνηστήρες τού ετοιμάζουν ενέδρα φονική κατά την επιστροφή του.	δ
7η	Δεύτερο συμβούλιο των θεών. Μετάβαση του Ερμή στην Ωγυγία και ανακοίνωση στην Καλυψώ της απόφασης των θεών για τον νόστο του Οδυσσέα.	ε
8η-11η	Ο Οδυσσέας κατασκευάζει σχεδία/πλοιάριο.	
12η-28η	Αναχωρεί από την Ωγυγία και ταξιδεύει άγρυπνος σε ήρεμη θάλασσα.	
29η-31η	Ο Ποσειδώνας σηκώνει τρικυμία που διαλύει τη σχεδία, ο Οδυσσέας όμως παλεύοντας με τα κύματα βγαίνει ναυαγός στη χώρα των Φαιάκων, τη Σχερία.	ζ-η
32η	Ο Οδυσσέας συναντά τη Ναυσικά και συνομιλεί μαζί της. Το βράδυ φιλοξενείται στα ανάκτορα των Φαιάκων.	
33η	Οι Φαίακες διευρύνουν τη φιλοξενία τους στον Οδυσσέα (με επίσημα γεύματα, αγώνες και πολλά δώρα).	θ
	Το βράδυ ο Οδυσσέας διηγείται τις περιπέτειές του στα ανάκτορα των Φαιάκων.	ι-μ
34η προς 35η	Ετοιμάζεται ο νόστος του Οδυσσέα και το βράδυ το γοργό καράβι των Φαιάκων τον μεταφέρει κοιμισμένον και τον αποθέτει σε μια παραλία της Ιθάκης.	ν 1-209 / < 1-187 > ¹¹
35η προς 36η	Ξυπνά στην Ιθάκη και συναντά την Αθηνά, που τον συμβουλεύει, τον μεταμφιέζει σε ζητιάνο και τον στέλνει στο καλύβι του Εύμαιου, ενώ η ίδια πηγαίνει στη Σπάρτη και παροτρύνει τον Τηλέμαχο να επιστρέψει.	ν 210 / < 187 > κ.ε., ξ και ο < 1-43 >
36η-38η	Ο Τηλέμαχος ταξιδεύει προς την Ιθάκη, ενώ ο Οδυσσέας παραμένει στο καλύβι.	ο < 44 > κ.ε.
38η	Φτάνει και ο Τηλέμαχος στο καλύβι, αναγνωρίζει τον πατέρα του και σχεδιάζουν μαζί τη μνηστηροφονία. Οι μνηστήρες ανησυχούν από την επιστροφή του.	π
39η	Ο Τηλέμαχος και ο Οδυσσέας-ζητιάνος πηγαίνουν στο παλάτι. Ο Οδυσσέας-ζητιάνος δέχεται προσβολές από μνηστήρες και υπηρέτες.	ρ
	Ο Οδυσσέας-ζητιάνος πυγμαχεί με τον ζητιάνο Ίτρο. Η Πηνελόπη εμφανίζεται στους μνηστήρες και τους δίνει ελπίδες για γάμο. Εκείνοι της στέλνουν δώρα.	σ
	Το βράδυ, πατέρας και γιος κρύβουν τα όπλα που βρίσκονταν στο «μέγαρο»*. Η Πηνελόπη συνομιλεί με τον Οδυσσέα, χωρίς να τον γνωρίζει. Η παραμάνη του, η Ευρύκλεια, του πλένει τα πόδια και τον αναγνωρίζει.	τ
40ή	Ο Οδυσσέας και η Πηνελόπη ξυπνούν ταραγμένοι. Στο παλάτι ετοιμάζεται συμπόσιο εορταστικό, ενώ οι μνηστήρες συμπεριφέρονται προκλητικά.	υ
	Προκληρύσσεται και διεξάγεται αγώνας τόξου με νικητή τον Οδυσσέα.	φ
	Ο Οδυσσέας σρέφεται εναντίον των μνηστήρων και τους εξοντώνει.	χ
40ή προς 41η	Η Πηνελόπη αναγνωρίζει τον Οδυσσέα και συνομιλεί μαζί του.	ψ
41η	Ο Ερμής οδηγεί τις ψυχές των μνηστήρων στον Άδη. Ο Οδυσσέας και ο Τηλέμαχος πηγαίνουν στο κτήμα του Λαέρτη και όλοι μαζί αντιμετωπίζουν τους συγγενείς των μνηστήρων, που ζητούσαν εκδίκηση, επεμβαίνουν όμως οι θεοί και επιβάλλουν συμφιλίωση και ειρήνη.	ω

11 Η αρίθμηση στίχων σε γωνιώδεις αγκύλες, όπου υπάρχει, παραπέμπει στο αρχαίο κείμενο ή σε μεταφράσεις με στίχους αντίστοιχους του αρχαίου κειμένου.

II. Διαίρεση της *Οδύσσειας* σε 3 μέρη

Παίρνοντας ως βάση τον Οδυσσέα και την Ιθάκη, διακρίνουμε την *Οδύσσεια* σε 3 μέρη:

- α. Η Ιθάκη χωρίς τον Οδυσσέα (ραψωδίες α-δ), όπου πρωταγωνιστεί ο Τηλέμαχος, γι' αυτό το μέρος αυτό ονομάζεται «**Τηλεμάχεια**».
- β. Ο Οδυσσέας στον αγώνα του να νοσήσει/να επιστρέψει στην Ιθάκη (ραψ. ε-ν 209/<187>), γι' αυτό το μέρος αυτό ονομάζεται «**Νόστος**».
- γ. Ο Οδυσσέας στην Ιθάκη (ραψ. ν210/<187> -ω), όπου βοηθούμενος από την Αθηνά και συνεργαζόμενος με τον Τηλέμαχο εξοντώνει τους μνηστήρες, γι' αυτό το μέρος αυτό ονομάζεται «**Μνηστηροφονία**».

Β΄. ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Τι γνωρίζουμε για τον Όμηρο;
2. Παρατηρήστε την δεξιά εικόνα και περιγράψτε τα θέματα που παρουσιάζει.
3. Προσέξτε το 6ο θέμα, «Βασικές ενδείξεις για την αξία των ομηρικών επών», —με τα σχετικά σχόλια 8, 9, 10 και τη 10η εικόνα παρακάτω— και γράψτε μία παράγραφο με θέμα: Η επίδραση που άσκησαν τα ομηρικά έπη από τα αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα.
4. Ποια είναι τα βασικά θέματα της *Οδύσσειας* και ποια προβλήματα αναδεικνύουν;
5. Αφού διαβάσετε τα παρακάτω αποσπάσματα από τον διάλογο του Πλάτωνα *Ίων*, όπου συνομιλούν ο φιλόσοφος Σωκράτης και ο ραψωδός Ίωνας, να απαντήσετε στα εξής:
 - α. Πώς παρουσιάζεται ο ραψωδός και ποια επίδραση ασκεί στους ακροατές του;
 - β. Τι ανάλογο μπορείτε να αναφέρετε σήμερα;

Σωκράτης: Χαιρετούμε τον Ίωνα· από πού μας έρχεσαι τώρα; Μήπως από την πατρίδα σου την Έφεσο;

Ίωνας: Όχι, Σωκράτη, αλλά από την Επίδαυρο, από τα Ασκληπίεια¹¹.

Σω. Μήπως δηλαδή οργάνωσαν προς τιμήν του θεού και αγώνα ραψωδών οι Επίδαυριοι;

Ίω. Βεβαίως, καθώς και για όλες τις τέχνες.

Σω. Λέγε λοιπόν. Διαγωνίστηκες εκπροσωπώντας μας; Ποιο ήταν το αποτέλεσμα;

Ίω. Πήραμε το πρώτο βραβείο, Σωκράτη.

Σω. Καλά τα νέα σου· εμπρός λοιπόν να επικρατήσουμε και στα Παναθήναια¹².

Ίω. Θα γίνει και αυτό, με τη βοήθεια του θεού.

Σω. Στ' αλήθεια, πολλές φορές ζήλεψα εσάς τους ραψωδούς, Ίωνα, για την τέχνη σας· πρώτον γιατί στολίζεστε και ντύνεστε όμορφα, πράγμα που ταιριάζει στην τέχνη σας, κι έτσι φαίνεστε ωραιότατοι, κι επίσης γιατί ασχολείστε με πολλούς και καλούς ποιητές και κατά κύριο λόγο με τον Όμηρο, τον άριστο και θεϊκότερο απ' όλους τους ποιητές, που δεν απαγγέλλετε απλώς τους στίχους του αλλά εμβαθύνετε στα νοήματά του, πράγμα αξιοζήλευτο. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να υπάρξει καλός ραψωδός, χωρίς να εμβαθύνει σ' αυτά που λέει ο ποιητής. Ο ραψωδός δηλαδή πρέπει να γίνει ερμηνευτής της σκέψης του ποιητή για τους ακροατές. Τούτο είναι αδύνατο να το κάνει κάποιος που δεν κατανοεί τι λέει ο ποιητής. Όλα αυτά λοιπόν είναι αξιοζήλευτα.

Ίω. Έχεις δίκαιο, Σωκράτη· γιατί αυτό κάνει τη δική μου τέχνη πολύ καλή, και νομίζω ότι μιλώ για τον Όμηρο καλύτερα απ' όλους και πως ούτε ο Μητρόδωρος από τη Λάμψακο ούτε ο Σησίμβροτος από τη Θάσο ούτε ο Γλαύκων¹³ ούτε κανείς άλλος απ' όσους υπήρξαν μπόρεσε να εκφράσει για τον Όμηρο τόσο πολλές και καλές σκέψεις όσο εγώ. [...]

Σω. Έλα λοιπόν να μου απαντήσεις σε τούτο και μην αποφύγεις ν' απαντήσεις σε ό,τι θα σε ρωτήσω· όταν απαγγέλλεις όμορφα τα έπη και οδηγείς τους θεατές σε συναισθηματική ένταση, είτε τραγουδάς για τον Οδυσσέα που φτάνει στο κατώφλι του σπιτιού του και τον αντικρίζουν οι μνηστήρες να τους ρίχνει βέλη, είτε για τον Αχιλλέα που ορμάει πάνω στον Έκτορα, είτε για τις δυστυχίες της Ανδρομάχης ή για την Εκάβη και τον Πρίαμο, τότε τι

12 Τα Ασκληπίεια: Εορτασική εκδήλωση προς τιμήν του μεγάλου γιατρού Ασκληπιού, που λατρεύτηκε σαν θεός.

13 Τα Παναθήναια: Η μεγάλη γιορτή των Αθηναίων προς τιμήν της πολιούχου Αθηνάς, που τελούνταν κάθε τέσσερα χρόνια το καλοκαίρι στην Αθήνα (όπως και τα Ασκληπίεια στην Επίδαυρο).

14 Ο Μητρόδωρος, ο Σησίμβροτος και ο Γλαύκων ήταν ομηριστές, μελετητές δηλαδή και σχολιαστές των ομηρικών επών, όχι όμως ραψωδοί, ενώ ο Ίωνας ήταν και ραψωδός και σχολιαστής/ερμηνευτής του Ομήρου.

- συμβαίνει, διατηρείς τη λογική σου ή βγαίνεις από τον εαυτό σου και πιστεύεις πως η ψυχή σου είναι αυτή που τραγουδά γεμάτη θεϊκή έμπνευση, είτε τραγουδάς για γεγονότα που διαδραματίζονται στην Ιθάκη ή στην Τροία ή όπως τα λένε τα έπη;
- Ίω. Με πόση ενάργεια*, Σωκράτη, ανέφερές αυτό που συμβαίνει. Δεν θα σου απαντήσω με υπεκφυγές. Όταν δηλαδή διηγούμαι κάτι θλιβερό, γεμίζουν δάκρυα τα μάτια μου· όταν απαγγέλλω κάτι τρομακτικό ή φοβερό, σηκώνονται οι τρίχες της κεφαλής μου και η καρδιά μου σπαρταράει.
- Σω. Συμπέρασμα: Θα πούμε, Ίωνα, πως έχει τα λογικά του ο άνθρωπος αυτός, που ντυμένος με πολυτελή ρούχα και χρυσά στεφάνια στο κεφάλι κλαίει στις γιορτές και στις θυσίες, όχι επειδή έχασε κάτι από αυτά και ούτε επειδή φοβάται ανάμεσα σε χιλιάδες φίλους, ενώ κανείς δεν τον απειλεί ή δεν του κάνει κακό;
- Ίω. Όχι, μα τον Δία, όχι βέβαια Σωκράτη, για να πούμε την αλήθεια.
- Σω. Γνωρίζεις ότι και στους περισσότερους θεατές προκαλείτε τα ίδια συναισθήματα;
- Ίω. Το ξέρω και πολύ καλά μάλιστα. Άλλωστε τους παρατηρώ κάθε φορά από ψηλά που κάθομαι και να κλαίει και να νιώθουν την καταστροφή και να παθιάζονται με όσα λέγονται. Πρέπει μάλιστα και να τους δίνω μεγάλη προσοχή, γιατί, αν τους καθηλώσω και τους κάνω να κλαίει, εγώ θα γελάσω ύστερα κερδίζοντας χρήματα, ενώ αν γελάνε αυτοί θα κλαίω εγώ επειδή θα χάνω χρήματα.
- Σω. Καταλαβαίνεις λοιπόν ότι ο θεατής αυτός είναι ο τελευταίος κρίκος [...], που με μαγνητική δύναμη συνδέεται με τους άλλους; Ο μεσαίος κρίκος της αλυσίδας είσαι εσύ, ο ραψωδός και ηθοποιός, ενώ ο πρώτος είναι ο ίδιος ο ποιητής. Ο θεός διά μέσου όλων αυτών οδηγεί την ψυχή των ανθρώπων εκεί που θέλει, εξαρτώντας τη δύναμη του ενός από τη δύναμη του άλλου.

(Πλάτωνος, *Ίων*, 530a-d και 535b-536a, μτφρ. φιλολογικής ομάδας, εκδ. Κάκτος, Αθήνα 1994.)

Γ'. ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Συμπληρώστε τα κενά με βάση τις γνώσεις που αποκτήσατε από την Εισαγωγή:

Έπος γενικά σημαίνει: και ειδικότερα

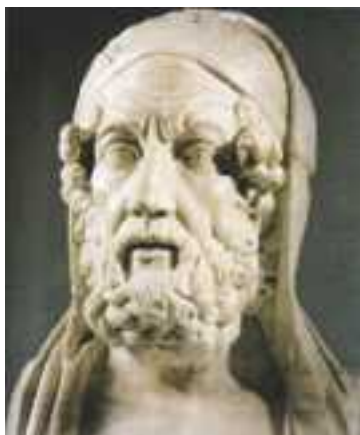
Το ηρωικό έπος αφηγείται

Τα ομηρικά έπη αναφέρονται στη εποχή (.....), δημιουργήθηκαν όμως κατά τη εποχή (.....).

Βασική διαφορά μεταξύ των αοιδών και των ραψωδών είναι η εξής:

Τα γεγονότα της *Οδύσσειας* διαρκούν χρόνια, ο ποιητής της όμως τα εντάσσει σε μέρες.

Στην *Οδύσσεια* διακρίνουμε τρία μεγάλα μέρη: α. την β. τον και γ. τη

9. Προτομή του Ομήρου, ρωμαϊκό αντίγραφο από πρωτότυπο έργο της Ελληνιστικής εποχής.

10. Η αποθέωση του Ομήρου: Τον ποιητή, που κάθεται κρατώντας σκήπτρο και κύλινδρο*, στεφανώνουν η Οικουμένη και ο Χρόνος. Στις δύο πλευρές του καθίσματος φαίνονται προσωποποιημένες η Ιλιάδα (αριστερά του) υψώνοντας πυρσό και η Οδύσσεια (δεξιά του) κρατώντας ένα ειρηνικό σύμβολο. Λεπτομέρεια από ανάγλυφο του 2ου αι. π.Χ. (Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: «ΤΗΛΕΜΑΧΕΙΑ» (α 109/<96> – δ)

Στο πρώτο μέρος της *Οδύσσειας* ο Τηλέμαχος, ενθαρρυσμένος από τη θεά Αθηνά, αναλαμβάνει πρωτοβουλίες τόσο για να προστατέψει την πατρική του περιουσία όσο και να αναζητήσει τον αγνοούμενο πατέρα του.

1η ΕΝΟΤΗΤΑ: α (περίληψη) – α 1-25/<1-21> (ανάλυση)

- ΚΥΡΙΑ ΘΕΜΑΤΑ**
- Το κυρίως προοίμιο¹: Παρουσίαση του Οδυσσέα (α 1-13/<1-10>)
 - Το 2ο προοίμιο: Η αρχή της ιστορίας του ήρωα (α 14-25/<11-21>)

Α.1. Περίληψη της α ραψωδίας: Θεών ἀγορά.² Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον. Μνηστήρων εὐωχία (Συνέλευση των θεών. Συμβουλές της Αθηνάς προς τον Τηλέμαχο. Το φαγοπότι των μνηστήρων)

Ο ποιητής παρουσιάζει τον πρωταγωνιστή του έργου του με τις βασικές του ιδιότητες, ενώ η Μούσα αρχίζει την εξιστόρηση των περιπετειών του Οδυσσέα από την ακούσια παραμονή του στην Ωγυγία.

Οι θεοί αποφασίζουν στον Όλυμπο να βοηθήσουν τον Οδυσσέα να επιστρέψει στην Ιθάκη και η Αθηνά καταστρώνει αμέσως ένα διπλό σχέδιο: ο Ερμής να μεταβεί στην Ωγυγία και να ανακοινώσει στην Καλυψώ την απόφαση των θεών για τον νόστο του Οδυσσέα, ενώ η Αθηνά να κατεβεί στην Ιθάκη και να παρακινήσει τον Τηλέμαχο να αναλάβει πρωτοβουλίες ως κύριος του σπιτιού: να απαιτήσει να φύγουν από το παλάτι οι μνηστήρες της μητέρας του, που κατατρώγουν την περιουσία του, και να ταξιδέψει για να ζητήσει πληροφορίες για τον πατέρα του. Η θεά πραγματοποίησε πρώτη το μέρος που αφορούσε την ίδια και πέτυχε τον στόχο της.

1. Μούσα με εφτάχορδη κιθάρα/φόρμιγγα. Αγγειογραφία του 5ου αι. π.Χ. (Μόναχο, Κρατική Συλλογή Αρχαιοτήτων)

Α.2. ΚΕΙΜΕΝΟ

Το κυρίως προοίμιο στο αρχαίο κείμενο

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βούς Ὑπερίονος Ἥλιόιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφειλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

2. Ποιητής και Μούσα. Πίνακας του Ν. Εγγονόπουλου (1907-1985).

» Πώς δηλώνεται εδώ η εξάρτηση του ποιητή από τη Μούσα;

- 1 **Προοίμιο** σημαίνει εισαγωγή σε ένα έργο (λογοτεχνικό ή άλλο), όπου τίθεται το θέμα και το περιεχόμενό του σε γενικές γραμμές. Στην *Οδύσσεια* διακρίνουμε δύο προοίμια: στο πρώτο (το κυρίως) προοίμιο ο ποιητής σκιαγραφεί* τον Οδυσσέα, ενώ στο δεύτερο η Μούσα ορίζει το σημείο από το οποίο θα αρχίσει την εξιστόρηση των περιπετειών του.
- 2 **ἀγορά**: συνάθροιση, συνέλευση | τόπος αγοραπωλησίας (από θέμα ἀγερ > ἀγείρω = συγκεντρώνω – παν-ήγυ-ρις, συν-αγερ-μός).

Τον άντρα, Μούσα,³ τον πολύτροπο⁴ να μου ανιστορήσεις, που βρέθηκε ως τα πέρατα του κόσμου να γυρνά, αφού της Τροίας πάτησε το κάστρο το ιερό.⁵

5 Γνώρισε πολιτείες πολλές, έμαθε πολλών ανθρώπων τις βουλές,⁶ κι έζησε, καταμεσής στο πέλαγος, πάθη πολλά που τον σημάδεψαν, σηκώνοντας το βάρος για τη δική του τη ζωή και των συντρόφων του τον γυρισμό. Κι όμως δεν μπόρεσε, που τόσο επιθυμούσε, να σώσει τους συντρόφους.

10 Γιατί εκείνοι χάθηκαν απ' τα δικά τους τα μεγάλα σφάλματα, νήπιοι* και μωροί,⁷ που πήγαν κι έφαγαν τα βόδια του υπέρλαμπρου Ήλιου· κι αυτός τους άρπαξε του γυρισμού τη μέρα. Από όπου θες, θεά, ξεκίνα την αυτή την ιστορία,⁸ κόρη του Δία, και πες την και σ' εμάς.

15 Τότε⁹ λοιπόν οι άλλοι, όσοι ξέφυγαν τον άθλιον όλεθρο*, όλοι τους ήσαν σπίτι τους, γλιτώνοντας κι απ' του πολέμου κι απ' της θάλασσας τη μάχη. Μόνο εκείνον, που τον παίδευε πόθος διπλός, του γυρισμού και της γυναίκας του, τον έκρυβε κοντά της μια νεράιδα, η Καλυψώ, θεά σεμνή κι αρχοντική, στις θολωτές σπηλιές της, γιατί τον ήθελε δικό της.

20 Κι όταν, με του καιρού τ' αλλάγματα, ο χρόνος ήλθε που του ορίσαν οι θεοί να δει κι αυτός το σπίτι του, να φτάσει στην Ιθάκη,

Το κυρίως προοίμιο

3. Εκφραστικότητα απεικόνιση του Οδυσσέα σε σφραγιδολίθο του 4ου αι. π.Χ. (Βερολίνο, Κρατικό Μουσείο)

Το προοίμιο της Μούσας

- 3 (στ. 1) **Μούσα:** Ο ποιητής ζητάει από τη Μούσα να του πει την ιστορία του Οδυσσέα, υποδηλώνοντας έτσι ότι το έργο του οφείλεται στη γνώση που του παρέχει η θεά. Πρβλ. τον πρώτο στίχο της *Ιλιάδας*: «Τον θυμό, θεά, του Αχιλλέα τραγούδησε [...]» –μτφρ. Δ.Ν. Μαρωνίτη– και το Ιο «παράλληλο κείμενο» από τη *Θεογονία* του Ησιόδου. Στη ραψωδία ω <60> γίνεται λόγος για εννέα Μούσες. Ήταν κόρες του Δία και της Μνημοσύνης, της μνημονικής ικανότητας, δηλαδή, που ήταν εντελώς απαραίτητη σε εποχές που δεν υπήρχε γραφή. Αργότερα απονεμήθηκαν ονόματα και ιδιαίτερες αρμοδιότητες στην κάθε Μούσα· για παράδειγμα, Μούσα της επικής ποίησης ήταν η Καλλιόπη, της ιστορίας η Κλειώ κτλ. Η λέξη μούσα χρησιμοποιείται σήμερα για να δηλώσει πρόσωπο (κυρίως γυναίκα) που εμπνέει έναν ποιητή και, γενικά, έναν καλλιτέχνη.
- 4 (στ. 1) **τον άντρα τον πολύτροπο:** Πολύτροπος (ή πολυμήχανος) χαρακτηρίζεται εκείνος που βρίσκει πολλούς τρόπους για ν' αποφεύγει το κακό και να πετυχαίνει τον στόχο του· η ικανότητα αυτή αποτελεί το βασικό γνώρισμα του Οδυσσέα.
- 5 (στ. 3) **αφού της Τροίας πάτησε το κάστρο το ιερό:** Από αυτό το χρονικό σημείο αρχίζουν οι περιπέτειες του Οδυσσέα, μετά την άλωση της Τροίας δηλαδή· η φράση όμως αυτή τονίζει και τον πρωταγωνιστικό ρόλο του ήρωα στην άλωση (κυρίως με τον Δούρειο Ίππο). Το κάστρο της Τροίας χαρακτηρίζεται **ιερό**, επειδή, σύμφωνα με τον μύθο, το είχε κτίσει ο Ποσειδώνας· σε κάθε πόλη, εξάλλου, υπήρχαν ιερά (άλση, βωμοί, ναοί κτλ.) θεών που την προστάτευαν (πρβλ. τους πολιούχους αγίους των σημερινών πόλεων).
- 6 (στ. 4) **έμαθε πολλών ανθρώπων τις βουλές:** γνώρισε τον τρόπο σκέψης και τις διαθέσεις πολλών ανθρώπων.
- 7 (στ. 10) **νήπιοι και μωροί:** που δεν κατάλαβαν τις συνέπειες της πράξης τους, οι ανόητοι.
- 8 (στ. 12) **από όπου θες, θεά, ξεκίνα την αυτή την ιστορία:** Ο ποιητής τελειώνει το προοίμιό του ζητώντας από τη Μούσα πάλι να διαλέξει το σημείο από το οποίο θα αρχίσει να διηγείται την ιστορία του Οδυσσέα. Η τεχνική* αυτή, το να τελειώνει δηλαδή ένα τμήμα (ή ένας στίχος) λογοτεχνικού κειμένου όπως (ακριβώς ή περίπου) αρχίζει, λέγεται **κύκλος ή κυκλικό σχήμα**. Δείτε και ένα άλλο παράδειγμα: «σταθείτε αντρείοι σαν Έλληνες και σαν Γραικοί σταθείτε».
- 9 (στ. 14) **τότε λοιπόν:** Η Μούσα λοιπόν δεν αρχίζει να διηγείται τις περιπέτειες του Οδυσσέα με τη χρονολογική τους σειρά, αλλά από τη στιγμή που οι άλλοι τρωικοί ήρωες είχαν επιστρέψει στις πατρίδες τους και μόνο ο Οδυσσέας ήταν αποκλεισμένος στο νησί της Καλυψώς. Ο ποιητής εφαρμόζει εδώ μια **αφηγηματική τεχνική*** που λέγεται **in medias res** (είναι μια λατινική φράση, που κυριολεκτικά σημαίνει: στη μέση των πραγμάτων, στη μέση της υπόθεσης και έχει την έννοια ότι επιλέγεται ως αρχή το πιο κρίσιμο σημείο μιας ιστορίας και στην πορεία της αφήγησης διαμορφώνονται συνθήκες κατάλληλες, ώστε να αναφερθούν και όσα προηγήθηκαν).

25

ούτε κι εκεί δεν έλειψαν οι αγώνες, κι ας ήταν πια με τους δικούς του.
*Ωστόσο οι θεοί τώρα τον συμπαθούσαν, όλοι εκτός του Ποσειδώνα*¹⁰
 αυτός σφοδρό κρεμούσε τον θυμό του πάνω στον θεϊκό¹¹ Οδυσσέα,
 προτού πατήσει της πατρίδας του το χώμα.¹²

θεοὶ δ' ἔλειρον ἅπαντες /
 νόσφι Ποσειδάωνος
 <19-20>/23

4. Η Πηνελόπη συλλογισμένη και βαρύθυμη. Ρωμαϊκό αντίγραφο ελληνικού αγάλματος του 460 π.Χ. (Ρώμη, Μουσείο Βατικανού)

5. Ο Οδυσσεύς στα βράχια της Ωγυγίας. Απεικόνιση σε κράνος του 5ου αι. π.Χ. (Βερολίνο, Κρατικό Μουσείο)

Το ξανασμίξιμο των συζύγων αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους της *Οδύσσειας*.

Β΄. ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

1. Απόσπασμα από το προοίμιο της *Θεογονίας* του Ησίοδου, ο οποίος εκπροσωπεί το διδακτικό έπος· η ακμή του τοποθετείται στις αρχές του 7ου αι. π.Χ.

Με τις Ελικωνιάδες Μούσες ας αρχίσει το τραγούδι μας [...]
 Κάποτε εκείνες δίδαξαν τον Ησίοδο το ωραίο τραγούδι,
 την ώρα που βοσκούσε το κοπάδι του,
 στου θεϊκού Ελικώνα τις πλαγιές. [...]

(*Εκλογές από τον Ησίοδο*, μετάφραση – επιλεγόμενα Δ.Ν. Μαρωνίτης, εκδ. Το Ροδακίό, Αθήνα 1995)

2. Απόσπασμα από το προοίμιο του ασσυροβαβυλωνιακού έπους του Γκιλγκαμές, που δημιουργήθηκε γύρω στο 2200 π.Χ. και αναφέρεται στον ομώνυμο βασιλιά της πόλης Ουρούκ της Μεσοποταμίας.

Γι' αυτόν που όλα τ' αγνάντεψε στον κόσμο θα μιλήσω,
 γι' αυτόν που κάθε τι δοκίμασε, τον κόσμο θα διδάξω.
 Αυτός που όλα τα γέυτηκε και γνώσην απόκτησε πολλή
 χώρες πολλές ερεύνησε, [...]

σε τόπους μακρινούς ταξίδεψε [...]. (*Το έπος του Γκιλγκαμές*, Εισαγωγή – Απόδοση Αύρας Ward, Αθήνα 2001)

- Να συγκρίνετε τους 5 πρώτους στίχους του προοιμίου της *Οδύσσειας* με το απόσπασμα από το έπος του Γκιλγκαμές και να αναζητήσετε ομοιότητες. (Δείτε και ένα άλλο απόσπασμα του έπους αυτού στη σελ. 15 του βιβλίου *Αρχαία Ιστορία* της Α΄ Γυμνασίου.)

10 Οι φράσεις της μετάφρασης με πλάγια γράμματα έχουν στο περιθώριο το αντίστοιχό τους στο αρχαίο κείμενο. Στις περιπτώσεις αυτές προηγείται η αρίθμηση του αρχαίου κειμένου και ακολουθεί εκείνη της μετάφρασης Μαρωνίτη.

11 (στ. 24) **στον θεϊκό Οδυσσέα:** Ο Οδυσσεύς αλλά και άλλοι ομηρικοί ήρωες χαρακτηρίζονται θεϊκοί όχι τόσο γιατί η καταγωγή τους αναγόταν σε θεούς όσο γιατί είχαν εξαιρετικές ικανότητες.

12 (στ. 25) **προτού πατήσει της πατρίδας του το χώμα:** Ο Ποσειδώνας μπορεί να βασανίζει τον Οδυσσέα στον δικό του χώρο, τη θάλασσα· η δικαιοδοσία του θεού τελειώνει όταν ο ήρωας φτάνει στην Ιθάκη.

Γ΄. ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Ποια θέματα καλύπτει το πρώτο προοίμιο και ποια το δεύτερο;
2. Ποιοι εμποδίζουν τον νόστο του Οδυσσέα και ποιοι αποφάσισαν να τον βοηθήσουν;
3. Ποιες λέξεις ή φράσεις του κειμένου αυτής της Ενότητας έχουν μεταφορική σημασία;
4. Εντοπίστε στην περιληπτική αναδιήγηση των γεγονότων της *Οδύσσειας* με χρονολογική σειρά (9ο θέμα της Εισαγωγής) το σημείο από το οποίο η Μούσα αρχίζει να διηγείται τις περιπέτειες του Οδυσσέα και σκεφτείτε τι πετυχαίνει ο ποιητής με αυτή την αρχή (την αρχή *in medias res* – δείτε το σχετικό σχόλιο 9).
5. Στα ομηρικά έπη συναντούμε συχνά αντιθέσεις, που βοηθούν το μάτι και τον νου να συλλαμβάνει καθαρότερα τα πράγματα, ακριβώς επειδή τα αντιπαραθέτει βάζοντας το ένα απέναντι στο άλλο: π.χ. στους στίχους 7-11 ο Οδυσσέας αντιπαρατίθεται προς τους
....., ενώ στους στίχους 14-19 προς τους
και στον στίχο 23 ο Ποσειδώνας αντιπαρατίθεται προς τους.....

Δ΄. ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Συμπληρώστε τα κενά βάζοντας στη σωστή τους θέση τις λέξεις ή φράσεις: καstroκατακτητής, πολύπαθος, πολύτροπος, πολύπειρος, έξυπνος, του γυρισμού και της γυναίκας του, κοσμογυρισμένος, φιλέταιρος*, ήρωας (δύο λέξεις περισσεύουν).

Στο πρώτο προοίμιο ο Οδυσσέας παρουσιάζεται:
....., η Μούσα εξάλλου στους στίχους 16-17 κάνει λόγο για τον διπλό πόθο του Οδυσσέα:

6. Η Καλυψώ υποδέχεται τον Οδυσσέα.
(Πηγή: Στα χνάρια του Ομήρου)